

Ռաֆֆի

Նվեր

Ձե՛զ, հայոց օրիորդնե՛ր,
Նվիրեմ այս փոքրիկ փունջ,
Թեև չէ նա հոտավետ,
Բայց մի՛ արեք դուք տրտունջ:

Մեր աշխարհի թառամած,
Գունատ, ցամաք վարդերեն
Ես հյուսեցի իմ փունջը,
Զուրկ թարմ ծաղկանց զարդերեն:

Քանի անգուր Վիճակը
Ավերեց մեր բուրաստան,
Էլ հոտավետ, գույնզգույն
Ծաղկունք չունի Հայաստան...